جمع بین دو عملگر و ثابت منطقی در تعبیر «و ان»

این را به این خاطر گفتم: این چیزی که الآن عرض کردم شما گاهی می‌توانید شخص حکم را از توحد در بیاوری و بگویی «و ان کان..»، در اینجا ببینید ذهن دارد چه کار می‌کند و چقدر لطیف است! خود «ان» یک ثابت منطقی است. «واو» هم یک ثابت منطقی است. ذهن ترکیبی از دو ثابت منطقی قرار می‌دهد؛ از دو عملگر منطقی. یعنی «ان» را ترکیب می‌کند و ذیل یک «واو» قرار می‌دهد. «واو» یک عملگر است و این هم یک عملگر است. او با ذیل قرار دادن عملگر منطقی «ان»، در ذیل عمگر منطقی «واو» این کار را می‌کند. این خودش لطائف کار را می‌رساند. لذا اینکه فرمودند استعمال می‌توان مبنای مفهوم باشد، با آن طول و تفصیلش، با این نکات هم ذیلش در نظر گرفته شود.

بازبینی #1
ایجاد شده 28 آوریل 2026 13:16:40 توسط ... .
به روزرسانی شده 28 آوریل 2026 13:17:17 توسط ... .